

РЕШЕНИЕ

№ 16471

гр. София, 10.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 30.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6788** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.27, ал.1 от ЗУСЕСИФ / сега ЗАКОН за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление - ЗУСЕФСУ/

Образувано е по жалба на Агенция „Пътна Инфраструктура“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № 124 /29.06.2023г. на гл. директор на ГДОПОС и Ръководител на УО на ОПОС 2014-2020, за приключване на сигнал за нередност № 640 с установяване на нередност при възлагане на открита процедура по ЗОП с предмет „Определяне на изпълнител на консултантска услуга във връзка със строителство на четири обекта с 4 обособени позиции ”ОП1-„Укрепване на свлачище на път II -53 Е. –Сливен-Ямбол при км 107+200, област Сливен”; ОП2 „Укрепване на свлачище на път I-8 Хасково-Свиленград от вкм 371+840 до км 372+200 област Хасково”; ОП3 „Укрепване на свлачище на републикански път I-4 (Е-722) Коритна-Български извор – Микре - о.п.Севлиево-Велико Търново - о.п.Омуртаг - о.п.Търговище-о.п.Разград - о.п.Шумен, от км 84+624 до км 84+905 и откоса от южната му страна, област Габрово” и ОП4 „Укрепване на свлачище на републикански път I-1 София-Перник от км 281+600-с.В., област София”, и определяне на финансова корекция по ДБФП № ВГ 16М1ОР002-4.003-0010-С01/13.07.2020 г., в размер на 25%, от стойността на засегнатите от нарушенията и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС 2014-2020г. разходи по сключения договор за обособена позиция 3 №РД-36-18 от 19.11.2020г., с изпълнител „СНИК” ЕООД, на стойност 66300 лева без

ДДС.

В жалбата жалбоподателят, чрез процесуалния си представител посочва, оспореното решение е незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че не са допуснати сочените от ответника нарушения на чл.112, ал.1, т.2, вр. с чл.64, ал.1, т.6 от ППЗОП, нередност по т.16, буква „а“ от Приложение 1, към чл.2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ / в сила от 23.12.2022г./ Излагат се подробни съображения в тази насока. Посочва се още, че от УО не е доказано по безспорен начин нанасянето на вреда на общия бюджет на ЕС. Моли се оспореното решение да бъде отменено. Претендират се разноски.

Ответникът – Ръководител на УО на ОПОС 2014-2020, чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание и в писмени бележки, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Агенция „Пътна Инфраструктура“, ЕИК[ЕИК], е бенефициент по ДБФП № ВГ 16М1ОР002-4.003-0010-С01/13.07.2020г. по ОПОС 2014-2020 по процедура по директно предоставяне ВГ16П1ОР002-4.006 „Превенция и противодействие на свлачищните процеси за ограничаване на риска от тях / вкл. по републиканската пътна мрежа – л.12-56 от делото/.

В изпълнение на част от дейностите по проекта е подготвена проектна документация за възлагане на обществена поръчка по реда на чл.18, ал.1, т.1 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/ с предмет „Определяне на изпълнител на консултантска услуга във връзка със строителство на четири обекта с 4 обособени позиции” ОП1-„Укрепване на свлачище на път II -53 Е. –Сливен-Ямбол при км 107+200, област Сливен”; ОП2 „Укрепване на свлачище на път I-8 Хасково-Свиленград от вкм 371+840 до км 372+200 област Хасково”; ОП3 „Укрепване на свлачище на републикански път I-4 (Е-722) Коритна-Български извор – Микре - о.п.Севлиево-Велико Търново - о.п.Омуртаг - о.п.Търговище-о.п.Разград - о.п.Шумен, от км 84+624 до км 84+905 и откоса от южната му страна, област Габрово” и ОП4 „Укрепване на свлачище на републикански път I-1 София-Перник от км 281+600-с.В., област София” и са сключени в резултат на същата договор за ОП 1 № РД-36-21/04.12.2020г. с „Булинженеринг-ТС” ЕООД -27860 лв./ без ДДС/, договор за ОП2 № РД-36-23/15.12.2020г. с „Ен Ар Консулт” ЕООД-68000 лв. /без ДДС/, договор за ОП3 № РД-36-18/19.11.2020г. с „Сник” ЕООД-66300 лв./ без ДДС/ и договор за ОП4 №РД-36-22/04.12.2020г. с „Пи ЕС Консулт” ЕООД-55500лв. / без ДДС/. / л.85-263 от делото/.

Във връзка с осъществяване на последващ контрол за законосъобразност на гореописаната обществена поръчка и сключените в резултат на нея договори по обособена позиция № 3, ръководителят на УО на ОПОС е констатирал нарушение на чл. 112, ал.1, т.2 от ЗОП, чл.64, ал.1, т.6 от ППЗОП, във връзка с чл.112, ал.2, т.2 от ЗОП, подробно описани в писмо изх. № 4-003-00100-2-136/11.02.2021г./ л.57 -59 от делото/.

Бенефициентът е възразил, по реда на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ списмено възразение изх. № 04-09-33/24.02.2021г.

Управляващият орган е започнал процедура за администриране на нередност на основание чл. 69, ал. 2 и ал. 4 от ЗУСЕФСУ, във връзка с извършена проверка на обществената поръчка.

С решение за определяне на финансова корекция от 11.03.2021 г., е определена финансова корекция в размер на 25% от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране на ОПОС 2014-2020 разходи, представляващи средства по смисъла на чл.1, ал.2 от ЗУСЕСИФ от стойността на сключения договор за обособена позиция 3 № РД-36-18 от 19.11.2020г. с изпълнител „СНИК“ ЕООД на стойност 66300 лв. без ДДС.

Това решение е било предмет на оспорване пред АССГ, който с решение № 7929/30.12.2021 г., постановено по адм.д. № 3606/21 г. е потвърдил същото. Решението на АССГ е оспорено пред ВАС, който е отменил същото с решение № 7335/21.07.2022 г., постановено по адм.д. № 3332/22 г., като с това решение е отменено и решение за определяне на финансова корекция от 11.03.2021 г. С оглед на мотивите на отменителното решение на ВАС, административния орган е приел, че е налице правна възможност за ново произнасяне по реда на чл.73, ал.1 от ЗУСЕФСУ, вр. с чл.71, ал.1 от с.з.

С писмо изх. № 4-003-0010-4-132/02.05.2023 г. АПИ е уведомена, че е образувано административно производство за последващ контрол на сигнал за нередност № 640 и са посочени че са констатирани нарушения на ЗОП / л.71-72 от делото/. С писмо изх. № 04-09-81/ 11.05.2023г. бенефициента е направил възражения по констатациите./ л.75-76 от делото/.

Решение № 124 /29.06.2023г. на гл. директор на ГДОПОС и Ръководител на УО на ОПОС 2014-2020, е приключван сигнал за нередност № 640, с установяване на нередност при възлагане на открита процедура по ЗОП и е определена финансова корекция по ДБФП № ВГ 16М1ОР002-4.003-0010-С01/13.07.2020 г., в размер на 25%, от стойността на засегнатите от нарушенията и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС 2014-2020г. разходи по сключения договор за обособена позиция 3 №РД-36-18 от 19.11.2020г., с изпълнител „СНИК” ЕООД, на стойност 66300 лева без ДДС./ л.77-82 от делото/.

В хода на съдебното производство не са ангажирани допълнителни доказателства от страните по делото.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено на 30.06.2023г. чрез ИСУН, жалбата е подадена чрез административния орган в АССГ на 10.07.2023г., поради което същата е подадена в законоустановения 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и срещу подлежащ на съдебен контрол акт и е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

По валидността на акта:

Съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. II от ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. В случая ръководител на управляващия орган е министъра на околната среда и водите, който със Заповед № РД-913/10.10.2022 г. / л.11 от делото/, е оправомощил Г. С. - на гл. директор на

ГДОПОС при МОСВ да изпълнява функциите на Управляващ орган на ОПОС 2014-2020, с всички произтичащи от това права, задължения и отговорности. Делегирането на посочените правомощия е допустимо съгласно разпоредбите на УП на МОСВ и ЗУСЕФСУ, с оглед на което съдът счита, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на административно процесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл.59, ал.2 от АПК във вр. с чл.73, ал.1 от ЗУСЕФСУ. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазени са изискванията на чл.73, ал.2 от ЗУСЕФСУ, като преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция е осигурена възможност на бенефициента да представи в разумен срок писмени възражения по основателността и размера на корекцията.

В Държавен вестник, бр. 51 от 01.07.2022 г. е обнародван Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗИД на ЗУСЕСИФ), с § 1 на който наименованието на закона се изменя на Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ). Съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, до приключването на програмите за програмен период 2014 – 2020 г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Приетите от Министерски съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмния период 2014 – 2020 г., съгласно § 71, ал. 2 от ЗИД на ЗУСЕСИФ, а съгласно § 73 законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“. Ето защо за настоящото съдебно производство, доколкото същото е с предмет административен акт, издаден по повод управлението на средствата от ЕСИФ, по програма от програмен период 2014-2020 г. се прилагат действащите до изменението с ДВ, бр. 51 от 2022 г. разпоредби на закона и относимите към него подзаконовни нормативни актове.

Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ финансова подкрепа със средства от ЕФСУ може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция на следните основания – за нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕФСУ.

Съгласно чл. 143 (1) от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския Парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общо приложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и

Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета, държавите членки носят отговорност за разследването на нередностите и за извършването на необходимите финансови корекции и възстановяването на дължимите суми. Дефиницията за нередност е дадена в чл. 2, т. 36 от цитирания Регламент, според която това е всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправилен разход в бюджета на Съюза. Чл. 2, т. 37 определя като „икономически оператор“ всяко физическо или юридическо лице или друг субект, които участват в изпълнението на помощта от европейските структурни и инвестиционни фондове, с изключение на държава-членка, която упражнява правомощията си като публичен орган. Доколкото в случая жалбоподателят участва като бенефициент в изпълнението на помощта от Европейските структурни и инвестиционни фондове, същият несъмнено се явява икономически оператор, който може да бъде субект на извършена нередност по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент 1303/2013 г. В този смисъл първият елемент от фактическия състав на „нередността“ е налице.

Съгласно чл. 70, ал. 2 от ЗУСЕФСУ случаите на нередности, за които се извършват финансови корекции по ал. 1, т. 9 на същия член са посочени в нормативен акт на Министерския съвет. В случая, безвъзмездната финансова помощ е предоставена чрез ОП „Околна среда“, поради което приложима по отношение на нея е Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ/ в сила от 23.12.2022 г./.

Съгласно чл. 1, т. 1 от Наредбата за посочване на нередности, с наредбата се посочват случаите на нередности, съставляващи нарушения на приложимото право, извършени чрез действия или бездействия от бенефициента, които имат или биха имали за последица нанасянето на вреда на средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ) и които представляват основания за извършване на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 9 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ). Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередностите, нередностите по чл. 1, т. 1, както и приложимите процентни показатели на финансови корекции за тях са посочени в приложение № 1. Според приложение 1, нарушенията, за които се налагат финансови корекции, са свързани с неспазване на основните принципи при възлагане на обществени поръчки, като публичност и прозрачност, свободна и лоялна конкуренция, равнопоставеност и недопускане на дискриминация. Видно от Приложение 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, нарушенията са групирани в три категории – такива, свързани с обявлението за възлагане на обществена поръчка и документация за участие/публична покана, оценяването на предложенията и изпълнението на договора.

Първият от елементите — действие или бездействие на икономически оператор е налице, защото АПИ безспорно е юридическо лице, има качество на икономически субект по смисъла на чл. 2, т. 37 Регламент № 1303/2013, защото участва в изпълнението на помощта от ЕФСУ. В качеството си на икономически субект, страна по договор за безвъзмездна финансова помощ, жалбоподателят е осъществил действия

по възлагане на обществена поръчка за разходване на бюджетни средства, част от които са с източник финансиране от ЕФСУ.

Съдът следва да съобрази, налице ли са вторият и третият елемент на определението за „нередност“, за да се приеме, че наложената с оспорения акт финансова корекция е законосъобразна.

Конкретно трябва да се извърши проверка, дали са налице соченото от УО на ОПДУ на чл. 112, ал.1, т.2 от ЗОП, чл.64, ал.1, т.6 от ППЗОП, във връзка с чл.112, ал.2, т.2 от ЗОП, което представлява нередност по т. 16, буква „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата.

Необходимо е да е налице и причинна връзка между извършеното нарушение и настъпването на вредата респ. такава вреда, която би могла да настъпи. Фактическият състав на „нередността“ следва да бъде доказан и обоснован от административния орган, в проведеното административно производство, по определяне и налагане на финансовата корекция.

Наличието на нарушение, не е достатъчно за определяне на финансова корекция, необходимо е да е изпълнен целият фактически състав на „нередност“ по смисъла на цитирания Регламент, за да може да бъде определена финансова корекция.

В оспореното решение е установено, че АПИ предложеното лице за позицията проектант по част „Инженер по част „Конструктивна“-инж.И. К., в посочените от избора за изпълнител участници обекти, не е изпълнявала функциите на инженер по част „Конструктивна“, а съответно на техническо правоспособно физическо лице по част „Пътни съоръжения и координатор по ЗБУТ“, техническо правоспособно физическо лице по част „Пътни съоръжения“.

Безспорно е по делото, че инж.К. фигурира като правоспособно физическо лице по част „Пътни съоръжения и координатор по ЗБУТ“ и част „Пътни съоръжения“, а не фигурира като технически правоспособно физическо лице по част „Конструктивна“/ Протокол Образец 16 от 28.11.2013г. и Констативен акт Образец 15 от 28.05.2018г./Същата притежава диплома за завършено висше образование степен магистър по специалност „Транспортно строителство“ с рег.№ 34747/2005, серия УАСГ-2005, т.е. не притежава съответната техническа и проектантска правоспособност по част „Конструктивна, а притежава пълна проектантска правоспособност“ по специалност „ТСТС-транспортно строителство и транспортни съоръжения“, което обаче не е част „Конструктивна“. От Протокол Образец 16 от 28.11.2013г. и Констативен акт Образец 15 от 28.05.2018г. е видно, че по част „Конструктивна“ фигурира друго лице.

С оглед на горното правилно УО на ОПОС е приел, че е допуснато нарушение на чл. 112, ал.1, т.2 от ЗОП, чл.64, ал.1, т.6 от ППЗОП във връзка с чл.112, ал.2, т.2 от ЗОП, в следствие на което е сключен договор с участник, който не е представил всички необходими документи преди сключването на договора, в частност документи, които доказват специфичен опит на лицето предложено за позиция „Инженер по част“ „Конструктивна“.

В случая, след като комисията е избрала изпълнител, който не отговаря на изискванията на Възложителя, без да са налице основанията за това, е налице опорочена процедура, а именно: общественият интерес от участие в процедурата е засегнат, поради което се приема, че са нарушени принципите на свободна конкуренция, равнопоставеност и недопускане на дискриминация,

което е довело в крайна сметка и до сключване на договора с изпълнител, с който не е следвало да бъде сключван договор. Оporочената процедура и неправомерно сключения договор с изпълнител, който не отговаря на изискванията на Възложителя, във всички случаи лишава възложителя от възможността да избере финансово най-изгодната за него оферта, доколкото субективният подход на комисията, при преценката дали един участник отговаря или не на предварително обявените критерии, е факт, който обективно не може да се предположи и обоснове предварително, което от своя страна лишава и стеснява и то необосновано възможността му за избор измежду участниците, подали оферти по конкретната.

Налице е нередност по т. 16, буква „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата./недостатъчна документална проследимост (одитна пътека) за възлагането на обществената поръчка/предмета на процедурата за избор с публична покана, б.„а“ - изискуемите по ЗОП/ПМС № 4 от 2024 г. документи от досието на обществената поръчка/процедурата за избор с публична покана са недостатъчни, за да се обоснове възлагането на поръчката, което води до липса на прозрачност/.

Събраните доказателства сочат, че е налице и последната кумулативно изискуема предпоставка за налагане на финансова корекция, доколкото допуснатото има или би могло да има като последица нанасянето на щета на общия бюджет на Европейския съюз посредством извършването на неоправдан вид разход.

По своята същност допуснатото нарушение представлява нарушение на правилата за възлагане на обществени поръчки. Недопустимо е възложителят да сключи договор с участник, който не отговаря на предварително заложените условия за изпълнение на обществената поръчка. Залагането на условията за участие в обществената поръчка има за цел да определи икономическите оператори, които имат възможностите и капацитета да изпълнят обществената поръчка. Сключването на договор с участник, който не отговаря на тези изисквания, при всички положения представлява нарушение на правилата за възлагане на обществени поръчки. С допускане на описаното по-горе нарушение възложителят е допуснал и нарушение на принципа на равнопоставеност и недопускане на дискриминация, като е сключил договор с участник, който не отговаря на изискванията. С избора за изпълнител на участник, който не отговаря на изискванията, заложен от самия възложител, същият е допуснал нарушение, за което се предполага определяне на финансова корекция

В тази връзка съдът напълно споделя извода на административния орган, че предвид националното и европейското законодателство (цитираната по-горе дефиниция за нередност, както и определението, дадено в чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година), наличието на реална вреда не се поставя като изискване. Нередност може да съществува и тогава, когато е налице само възможност за нанасяне на вреда на общия бюджет. От това следва, че нито националното, нито европейското законодателство изискват доказване на наличието на реална вреда, доколкото нередност може да съществува и тогава, когато е налице възможност за нанасяне на вреда, а в случая

безусловно такава възможност е налице. Това от своя страна изключва застъпената от оспорващия теза за липса на реално настъпила щета, представляващо основание за липса на подлежаща на финансова корекция нередност.

Обосновани са и доводите на административния орган, че предвид характера на нарушението, е обективно невъзможно да бъде установено конкретното финансово отражение на вредата, но същото е определяемо по реда на чл. 72, ал. 3 от ЗУСЕФСУ, според който, когато поради естеството на нарушението е невъзможно да се даде количествено изражение на финансовите последици, за определянето на финансовата корекция се прилага процентен показател спрямо засегнатите от нарушението разходи. В този смисъл е и чл. 3, ал. 2 от Наредбата, съгласно който определянето на размера на финансовите корекции се извършва чрез диференциален метод, а когато е невъзможно - чрез пропорционален метод. Поради спецификата на конкретното нарушение, безусловно рефлектиращо върху конкуренцията в поръчката, обективно е невъзможно да се определи точен размер на причинената вреда, тъй като не е възможно да се установи кои икономически обекти на пазара не са участвали в проведената процедура за възлагане на обществена поръчка, както и каква би била стойността на договора за изпълнение при друг участник. В такива случаи, при които не може да се направи точно количествено определяне на финансовото отражение на нарушението върху изразходваната безвъзмездна финансова помощ по ДПБПФ, същата се равнява на процент от допустимите разходи по сключения договор за обществена поръчка. Поради изложеното правилно УО е използвал пропорционалния метод при избора на подход за определяне на размера на финансовата корекция, както и правилно е установил въз основа на каква база следва да се изчисли размера на финансовата корекция. В определената хипотеза на т. 16, буква „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата е предвидена финансова корекция в размер на 25 на сто от засегнатите от нарушението, поискани за възстановяване, допустими разходи. В настоящия случай намаляване на процентния показател не е възможно, тъй като процентният размер на корекция е предварително нормативно определен на 25 %.

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно, като издадено в съответствие с процесуалните правила и материалния закон и следва да бъде оставено в сила, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 25, ал. 2 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 540 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Агенция „Пътна Инфраструктура“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № 124 /29.06.2023г. на гл. директор на ГДОПОС и Ръководител на УО на ОПОС 2014-2020, за приключване на сигнал за нередност № 640 с установяване на нередност и определяне на финансова корекция по ДБФП № BG 16M1OP002-4.003-0010-C01/13.07.2020 г., в размер на 25%, от стойността на засегнатите от нарушенията и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС 2014-2020г. разходи по сключения договор за обособена позиция 3 №РД-36-18 от 19.11.2020г., с изпълнител „СНИК“ ЕООД, на стойност 66300 лева без ДДС.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна Инфраструктура“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на МОСВ, сумата в размер на 540.00 лв. /петстотин и четиридесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: